

تومور سلول سرتولی-لیدیگ تخدان (آرنوبلاستوما) با عناصر هترولوگ و ظاهر کلینیکی آمنوره و هیرسوتیسم

شایعترین جز هترولوگ عبارت است از اپیتلیوم سلول روده‌ای (۹۰٪ موارد) و غالباً^۱ حاوی سلول‌های گابلت و حتی سلول‌های نورواندوکرین می‌باشد. اپیتلیوم معدی-روده‌ای در اکثر موارد به ظاهر خوش خیم است.

۵- سلول سرتولی خالص (آنдрوبلاستومای لوله‌ای)

۶- رتی فرم (۱۵٪) عناصر شاخص تومورهای سرتولی-لیگ همراه با تشکیلات مشابه شبکه بیضه^۲ یا شبکه تخدان^۳ که به صورت فضاهای شبه شکافدار مفروش از سلول‌های مکعبی با پاپیلاهای کوتاه دارای محور هیالینیزه یا خیزدار می‌باشد.

نام دیگر این تومورها آرنوبلاستوم یا آندربلاستوم می‌باشد (۲). تومور سلول‌های سرتولی تخدان نادر بوده و طیف مورفو‌لوزیک و رفتار و عوامل موثر بر رفتار آنها کاملاً شناخته نشده است. تومورهای مختلفی تقليد نمای تومورهای سرتولی را می‌نمایند، که در چنین مواردی ایمونوهیستوشیمی به همراه بررسی

سایر خصوصیات کمک کننده هستند (۴).

خانمی ۱۷ ساله، مجرد، بدون سابقه بیماری خاص به علت آمنوره و هیرسوتیسم (پرموی مردانه) در تیرماه ۱۳۸۳ به درمانگاه بیمارستان شهید یحیی نژاد بابل مراجعه کرد که از درد قسمت تحتانی شکم شاکی بود. در معاینه به جز لمس توده در قسمت تحتانی شکم که تا حد ناف ادامه داشت نکته مثبت دیگری وجود نداشت. در سونوگرافی شکم (GE, Japan) کلیه‌ها طبیعی، رحم به ابعاد $63 \times 75 \times 95\text{ mm}$ و تخدان سمت راست به ابعاد $20 \times 15 \times 10\text{ mm}$ و تخدان سمت چپ دارای توده‌ای به ابعاد $160 \times 110 \times 60\text{ mm}$ بود. نتایج آزمایشات معمولی و رادیوگرافی قفسه صدری طبیعی

تومور سلول سرتولی-لیدیگ (SLCT)^۱ جزء تومورهای طناب جنسی و استرومایی تخدان بوده که تمایز بافت بیضه را نشان می‌دهد و کمتر از ۲٪ کل تومورهای تخدان را شامل می‌شوند (۱). ولی تومورهای تخدان در افراد با سن زیر ۲۰ سال ۴٪ موارد را در بر می‌گیرند (۲).

SLCT از حیث اندازه متفاوت است؛ اما به طور متوسط 10 cm قطر دارد. از نظر ظاهری لوبوله، خاکستری تا زرد، توپر یا کیستیک با سطح خارجی صاف می‌باشد. کیست در انواع شبکه‌ای^۲ و با عناصر مختلط^۳ شایع است. در این نوع تومورها، به جز در انواع بد تمایز یافته، خونریزی و نکروز ناشایع است. ظاهرات مورفو‌لوزی این تومورها بسیار وسیع بوده و در میان تومورهای تخدان وسیع‌ترین طیف را دارد. البته بعد از تراتوم بیشترین تنوع بافتی را در میان تومورهای تخدان دارد. این تومورها از نظر هیستوپاتولوژی به ۶ گروه اصلی تقسیم می‌شود (۳) :

۱- خوب تمایز یافته (مایرتا یپ I - ۱۱٪) که از لوله‌های پوشیده از سلول‌های شبه سرتولی ساخته شده‌اند و توسط تعداد زیادی سلول‌های شبه لیدیگ جدا شده‌اند.

۲- با تمایز متوسط (مایرتا یپ II - ۵۴٪) که با تشکیل طناب، صفحه و تجمعات سلولی شبه سرتولی توسط سلول‌های استرومایی دوکی و سلول‌های لیدیگ از هم جدا شده‌اند.

۳- با تمایز اندک (مایرتا یپ III - ۱۳٪) مرکب از توده‌های سلول‌های دوکی شکل با آرایش سارکوما توئیدی.

۴- هترولوگ (آندروبلاستوم تراتوئید - ۲۲٪) همراه با بافت‌هایی نظیر اپیتلیوم موسینی نوع معدی-روده‌ای، کبدی، ماهیچه اسکلتی یا غضروف که

1- Sertoli Leydig Cell Tumor

2- Retiform

3-Heterologe

4- Rete testis

5- Rete ovary

سنگفرشی و ضمایم پوستی در تومور سرتولی لیدیگ برخلاف تراتوم دیده نمی‌شود (۱). از نظر ماکروسکوپی سلول‌های گرانولوزای تومور نیز در تشخیص افتراقی قرار می‌گیرد؛ چرا که تومور گرانولوزا در سطح برش کیست نمی‌سازد و از نظر میکروسکوپی هم حضور دستجات سلول‌های لیدیگ به نفع تومور سرتولی لیدیگ می‌باشد.

تشخیص افتراقی دیگر تومور کیسه زرد است که با توجه به گرفتاری در سن پایین بیمار، ممکن است با تومور سرتولی لیدیگ اشتباه شود، ولی اغلب تفاوت‌های میکروسکوپی بارزی بین این دو می‌توان یافت.

تومورهای با منشاء پوشش سطحی تخدمان به ویژه تومورهای بینایینی سروز نیز می‌توانند با تومور سلول سرتولی لیدیگ در تشخیص افتراقی قرار گیرند.

به طور نادر ممکن است تومور اولیه ویلمز تخدمان و تومور بدخیم مختلط مولرین تخدمان با تومور سرتولی لیدیگ نوع شبکه‌ای با تظاهر آندروژنیک اشتباه شود که در این مورد مارکر Inhibin بسیار کمک کننده خواهد بود. در دوره بارداری ممکن است تومورهای سلول‌های ژرمینال ابتدایی با تومورهای سرتولی لیدیگ تداخل تشخیصی داشته باشد که مارکر AFP در این موارد کمک کننده است.

گاهی افتراق نئوپلاسم‌های طناب جنسی استرومایی تخدمان از سایر تومورهای تخدمان مشکل می‌باشد. در این موارد می‌توان از Inhibin که در تومورهای سرتولی استرومایی و گرانولوزا مثبت می‌باشد کمک گرفت (۶,۵). Alpha-Inhibin مفیدترین مارکر تومورهای طناب جنسی استرومایی صرف‌نظر از اولیه و یا متاستاتیک بودن تومور و یا عود تومور می‌باشد (۷).

بود. با انجام لاپاروتومی توده تخدمانی سمت چپ از بدن خارج و جهت آسیب‌شناسی ارسال گردید. نتیجه بررسی هیستوپاتولوژی، تومور سرتولی لیدیگ با عناصر مختلط بود. بررسی آسیب‌شناسی از نمونه ماکروسکوپی، توده‌ای با رنگ کرم- خاکستری تا زرد به ابعاد $15 \times 10 \times 5\text{ cm}$ با سطح لوبله و سفت و صاف را نشان داد که در برش ناصاف و در قسمت‌هایی اسفنجی تا کیستیک، حاوی مایع کدر و نسبتاً موکوئید به اقطار متفاوت از چند میلی متر تا حد سانتی‌متر و با برجستگی‌هایی به درون فضاهای کیست مشاهده شد. در برخی نواحی تغییر رنگ قهوه‌ای- قرمز دیده می‌شد. حدود ۱۶ بلوک (یک بلوک به ازای هر سانتی‌متر قطر بزرگ توده) تهیه شد. پس از آماده‌سازی بافتی رایج و تهیه برش‌هایی با قطر $5\text{ }\mu\text{m}$ - ۴ و رنگ‌آمیزی متداول H&E، ساختمان توموری پر سلول با طرح لوبلر به واسطه نسج فیبرو کم سلول تا استرومای خیزدار مشاهده شد که در نواحی پر سلول طرح آرایشی سلولی به صورت آشیانه، صفحه، رشته و طناب با تداعی طناب‌های جنسی و اشکال آسینی- غددی واضح با سلول‌های گابلت مشابه مخاط روده نمایان شد. از جهت سیتولوژی سلول‌هایی کوچک با هسته هیپرکروم و سیتوبلاسم مشابه سلول‌های سرتولی نارس با دستجات سلول‌های بزرگ با سیتوبلاسم وسیع اوزینوفیل مشابه سلول‌های لیدیگ، و بندرت کانون‌های کوچک از سلول‌های گرانولوزا مشاهده گردید. در هیچ یک از اسلامیدها عناصر بافتی نورواکتودرمی و ضمایم جلدی یافت نشد. ارجاع بلوک جهت رنگ‌آمیزی IHC^۱ برای مارکر Inhibin گزارش مثبت ارائه شد.

نوع هترولوق تومور سلولی لیدیگ از نظر آسیب‌شناسی ممکن است با تراتوم کیستیک در تشخیص افتراقی قرار گیرد؛ ولی بر عکس تراتوم، قادر عناصر نورواکتودرمی می‌باشد. پوشش تنفسی و

خانم ۱۶ ساله با تظاهر بزرگی شکم و آمنوره ثانویه گزارش شد؛ که برخلاف بیمار مورد گزارش ما بود که با آمنوره اولیه مراجعه کرده است (۱۱). در کل خصوصیات اختصاصی یک نوع تومور غالباً به صورت کانون‌های کوچک و فرعی در نوع دیگر تومور یافت می‌شود؛ و با لحاظ نمودن این حقیقت، می‌توان با جمع‌بندی یافته‌های بالینی و هیستوپاتولوژی به تشخیص صحیح دست یافت (۱). همچنین می‌توان نتیجه‌گیری کرد که در خانمهای با ظهور علائم مردانه باید به تومورهای تخدمانی توجه داشت.

مجید شربتداران (M.D.)^۱، شهریار شفائی (M.D.)^۲.

۱- استادیار، گروه آسیب‌شناسی، بیمارستان شهید یحیی نژاد، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی بابل، بابل، ایران.
مسئول مکاتبه: دکتر مجید شربتداران، آزمایشگاه پاستور، چهار راه فرهنگ، بابل، ایران.

پست الکترونیک: Sharbatdaran@yahoo.com

پیش آگهی تومورهای سرتولی لیدیگ به طور کلی خوب می‌باشد. برای بیشتر خانمهای سالپنگاوفورکتومی^۱ یک طرفه باعث بهبودی می‌شود. پیش آگهی ارتباط کاملی با مرحله^۲ پارگی و درجه تمایز یا زیر گروه^۳ تومور دارد (۸). در یک مطالعه وسیع که روی ۲۰۷ مورد توسط Scully و Young^۴ صورت گرفت، تمام تومورهای خوب تمایز یافته خوش‌خیم بودند. اگرچه ۱۱٪ با تمایز متوسط و ۵۹٪ با تمایز ضعیف و ۱۹٪ با عناصر Lantzscher^۵ هتروولوگ رفتار بدخیم داشتند (۸). در مطالعه نوع درمان تومور سرتولی لیدیگ براساس خصوصیات فردی بیمار همچون سن، مرحله پیشرفت و درجه تمایز یا زیر گروه تومور متفاوت گزارش شده است (۹). در مطالعه Chen^۶ برای موارد یک طرفه تومور در بیماران جوان جراحی محافظه‌کارانه کافی بود (۱۰). در مقاله Bandyopadhyay^۷ نیز یک مورد تومور تخدمان با تشخیص سرتولی لیدیگ با عناصر مختلط در یک

References

- Young RH, Clement Ph, Scully RE. The ovary in: Sternberg S.S: Diagnostic Surgical pathology, 3rd Ed. Philadelphia Lippincott Williams & Wilkins. 1999; 2351-4.
- Novotny DB. Ovaries In Weidner N. (Editor). Modern surgical pathology. Philadelphia, Sanders. 2003;pp: 1419-1420.
- Rosai J. Surgical pathology. 9th Edition. Elsevier, Mosby. 2004;pp:1700-1702.
- Oliva E, Alvarez T, Young RH. Sertoli leydig cell tumor of the ovary: a clinicopathologic and immunohistochemical study of 54 cases. Am J Surg pathol. 2000;29(2):143-56.
- Costa MJ, Ames PF, Walls J, Roth LM. Inhibin immunohistochemistry applied to ovarian neoplasms: a novel, effective, diagnostic tool. Hum pathol. 1997;28 (11):1247-54.
- Deavers MT, Malpica A, Liu J, Broaddus R, Silva EG. Ovarian sex cord-stromal tumors: an immunohistochemical study including a comparison of calretinin and Inhibin. Mod pathol. 2003;16(6):584-90.
- Zheng W, Senturk BZ, Parkash V. Inhibin immunohistochemical staining: practical approach for the surgical pathologist in the diagnoses of ovarian sex cord-stromal tumors. Adv Anat Pathol. 2003;10(1):27-38.
- Young RH, Scully RE. Ovarian Sertoli leydig cell tumor. A clinicopathological analysis of 207 cases. Am J surg pathol. 1985;9:543-69.
- Lantzscher T, Stoerger S, Lawrenz K, Buchmann J, Strauss HG, Koelbl H. Sertoli-leydig cell tumor. Arch Gynecol Obstet. 2001;264(4):206-8.
- Chen FY, Sheu BC, Lin MC, Chow SN, Lin HH. Sertoli-leydig cell tumor of the ovary. J Formos Med Assoc. 2004;103(5):388-91.
- Bandyopadhyay A, Das TK, Dasgupta A, Chakraborty PS. Sertoli Leydig cell tumour of ovary with heterologous element-a case report. Indian J Pathol Microbiol. 2003;46(3):456-7.

- 1- Salpingoophorectomy
- 2- Stage
- 3- Subtype